

CONSTITUTIONELE WET OP HET VERZET? | DOOR DIRK POHLMANN

Posted on 25. Dezember 2020

Een commentaar van Dirk Pohlmann.

Artikel 20 van de Basiswet is een van de essentiële normen van de Basiswet. Dit betekent concreet dat de eerste drie leden van artikel 20 nooit mogen worden gewijzigd in hun bestaan en betekenis. Voor het overige geldt dit alleen voor artikel 1, waarin de menselijke waardigheid en de mensenrechten als basis en doel van alle overheidsmaatregelen worden vastgelegd.

In de eerste drie alinea's van artikel 20 staat dat Duitsland een democratie is met verkiezingen, een verzorgingsstaat, een federale staat waarin de staten belangrijke regelingen kunnen treffen, en een republiek. Duitsland in een monarchie veranderen is dus juridisch niet meer mogelijk.

Letterlijk, artikel 20 luidt:

(1) De Bondsrepubliek Duitsland is een democratische en sociale bondsstaat.

(2) Alle staatsmacht moet uitgaan van het volk. Het wordt uitgeoefend door het volk bij verkiezingen en stemmingen en door bijzondere wetgevende, uitvoerende en rechterlijke organen.

(3) De wetgever is gebonden aan de grondwettelijke orde, de uitvoerende en de rechterlijke macht aan het recht.

Aan de eerste drie alinea's is in 1968 een vierde alinea toegevoegd. Artikel 20, lid 4, van de basiswet luidt:

Tegen iedereen die zich ertoe verbindt deze orde te elimineren, hebben alle Duitsers het recht zich te verzetten als er geen andere remedie mogelijk is.

Wat betekent dit recht om zich te verzetten tegen de afschaffing van de grondwettelijke orde?

Het recht om zich te verzetten tegen de tirannieke overheersing is sinds de oudheid door verschillende filosofen uitgeroepen. Maar dit recht is een natuurlijk recht dat verder gaat dan het gecodificeerde recht, dat wil zeggen een idee en niet een wetstekst. Alleen in Duitsland bestaat een wettelijk recht van verzet in deze vorm. Daar is een reden voor.

Elke grondwet staat op een hoog voetstuk en wordt in vele zondagse toespraken met bijna religieuze ijver als het ware aangehaald als het centrale heiligdom van de betreffende staat. Wie zonder succes probeert de staat omver te werpen, wordt niet alleen veroordeeld door het hoogste gerechtshof van de staat die nog steeds bestaat, maar wordt ook veroordeeld als walgelijk uitschot voordat hij wordt geëxecuteerd. Hoe papperig is de verschijning van de eeuwigheid van de staat,

waarvan de Grondwet de manifestatie is, wordt gezien in de showprocessen van de 20 juli samenzweerders om Hitler te vermoorden. "Je bent een armoedige boef!" blies Roland Freisler uit zijn edele kleed als vertegenwoordiger van de staat toen graaf Schwerin voor hem werd gebracht in het Volksgerechtshof voor vernedering en vernietiging.

Zoals ik al zei, Duitsland is een speciaal geval. Enkele jaren later was Freisler de symbolische figuur van een sjofele knobbel en graaf Schwerin een zeer vereerde verzetsstrijder naar wie de straten zijn vernoemd. Er was een nieuwe politieke orde, het resultaat van een verloren oorlog met een nieuwe grondwet: de Basiswet. Aan de ene kant. Aan de andere kant was het zo: het Duitse BND-hoofd en nazi generaal Gehlen, een trouwe dienaar van het 3de Rijk en daarna van de USA , een armoedige boef en een succesvolle carrièreman, was van mening in de zaak van de helden van de 20ste juli: "Eens een verrader, altijd een verrader" en liet de verzetsstrijders ook in de FRG in de gaten houden. De nieuwe staat maakte het hem mogelijk. Grondwet of niet. Zo ziet het er ongeveer uit, de echte bestaande centrale staatsheiligdom. Van buiten altijd prachtig, van binnen vaak minder en soms stinkt het als een stationstunnel.

Het heeft geen zin om alleen maar te jammeren. Om te voorkomen dat de staat in verval raakt, is een voortdurende inspanning, waakzaamheid en herstelwerk van al zijn instellingen noodzakelijk, en in een democratie worden de inwoners en een gevarieerd, levendig publiek daartoe in het bijzonder opgeroepen.

De grondwet staat centraal, het is belangrijk, het moet worden gehandhaafd. Maar in het ideale geval is het slechts de codificatie van een echt bestaand geestelijk leven. Het is niet de tekst die het bestaan van de geest garandeert, het is de geest die de effectiviteit van de grondwet garandeert.

De Duitse basiswet is echter ook de basis van alle andere wettelijke regelingen en is in dit opzicht eigenlijk zeer effectief, in geen geval slechts een intentieverklaring in de zin van de komiek Groucho Marx: "Dit zijn mijn principes! Als ze je niet mogen, heb ik nog een paar andere." Want uit de Duitse grondwet volgen alle andere rechtsregels met noodzaak. Het is zowel een manifest als een centrale set van regels.

De Duitse historische ervaring met grondwetten is uniek vanwege de nazi-overname. Een buitengewoon vitale culturele natie onttaardde binnen enkele jaren in de jaren dertig tot een dieptepunt in de menselijke geschiedenis. Achteraf gezien werd de Weimar-grondwet aangewezen als een van de oorzaken van deze zelf veroorzaakte catastrofe. Hierdoor werden nieuwe regels in de basiswet opgenomen als een firewall. De regering via de noodtoestand, een van de factoren die

de democratie in Weimar hebben vernietigd, is daarom door de moeders en vaders van de basiswet met de beste bedoelingen geschrappt. De Basiswet als geheel wordt gekenmerkt door goede wil; het is een eerlijke poging tot een nieuw begin. Maar de Bondsrepubliek werd niet bepaald door de constitutionele tekst, maar door de politieke realiteit; zij veranderde door de netwerken van oude nazi's in nieuwe leidende posities, door herbewapening, de opbouw van de Bundeswehr, en de hernoeming van de Gehlen CIA-organisatie als de BND, in een staat van gedeeltelijk herstel van het Reich, waartegen de basiswet Duitsland moest beschermen. De geest van de Basiswet was niet bepalend, omdat het niet de bepalende geest van de FRG was.

De noodtoestand werd vervolgens in 1968 opnieuw in de grondwet opgenomen onder de naam "Noodwetten". Dit was destijds uiterst controversieel. Een grote, buitenparlementaire oppositie van studenten, intellectuelen en vakbonden protesteerde fel tegen de regering, tegen de wijziging van de basiswet door de Grote Coalitie van CDU en SPD. Het verleden van de machtigingswet, die officieel de "Wet tot herstel van het leed van het volk en het rijk" werd genoemd, was nog steeds zeer aanwezig. De wet markeerde het begin van de machtsovername door de staat die de nazi-misdaden uitvoerde. Het protest tegen de noodwetten van de FRG verenigde daarom groepen die anders weinig gemeen hadden.

In dit opzicht lijkt het op het buitenparlementaire protest tegen de Corona-wet van november 2020, die immers ook een "machtigingswet" is, ditmaal om de pandemische noodtoestand aan te pakken. Het schort vier grondrechten op vanwege een vermeende rampzalige noodsituatie en maakt het mogelijk dat de staat in sommige gebieden de maatregel uitvoert. Het is juist vanwege deze gênante gelijkenis met 1933 en 1968 dat de in het parlement en de aangesloten radiohuizen vertegenwoordigde partijen zo heftig benadrukken dat men deze wetten niet kan en mag vergelijken.

Om de protesten tegen de herinvoering van de uitzonderingswet tegen te gaan, heeft het Parlement in 1968 lid 4 toegevoegd aan de centrale bepalingen van artikel 20, leden 1 tot en met 3, als een witte zalf, een poging tot verzoening. Paragraaf 4 is een zeer merkwaardige en verknipte constructie, die schatplichtig is aan deze politieke situatie, en die onder de demonstranten en de organen van de veiligheidsstaat sindsdien ongegronde hoop en vrees heeft gewekt.

Degenen die zich beroepen op het recht om zich tegen de politie te verzetten, zullen juist daardoor worden mishandeld, wat door beide partijen dan ook wordt opgevat als een demonstratie van de macht, of ze nu lijden of worden geëxecuteerd, of dat nu in Minsk is of in Berlijn. Het mondeling inroepen van het recht op verzet zal de politieagenten op geen enkele wijze beperken of

verhinderen. Er zijn geen magische woorden die staatsgeweld tegenhouden. Er is alleen geweld dat het overwint, of staatsgeweld dat opstandelingen onderdrukt. De staat zal er altijd voor zorgen dat de heersende wet de wet van de heersers is op een bepaald moment.

Een staatsgreep is een staatsgreep, een revolutie is een revolutie. De oude wet is gebroken en de nieuwe wet is vastgesteld. Of de poging mislukt en wordt door de oude regel met geweld tegemoet getreden. Die zich dan meestal niet met verontwaardiging over de ongelooflijke verdorvenheid van de verraders kan bedwingen, en toch liever de lijken van de veroordeelde vijanden van de staat in de vuilnisbak wil gooien. Dat is een functie van de machtswisseling, geen juridisch figuur. Elk rechtssysteem verklaart het recht van de staat om de oude orde met geweld te herstellen in het uitzonderingsrecht, omdat het de afwezigheid van een staatsorde als het slechtst mogelijke geval voorstelt, waarbij geweld en beperking van de grondrechten het minste kwaad zijn.

Artikel 20, lid 4, van de basiswet is in het beste geval een oproep aan de staat en de burgers om de oude orde op korte termijn te herstellen in een tussengebied vóór de staatsgreep of tegen de verdraaiing van de basisorde door de staat zelf. Het is een oproep om die orde te beschermen, niet een garantie voor de voortzetting ervan. De garantie is onmogelijk omdat het bestaan van de grondwet uiteindelijk wordt gegarandeerd door het rijk van de politiek. Als de staat in handen valt van krachten die andere bedoelingen hebben, zoals het geval was met de nazi's, komt er een einde aan de grondwettelijke rechten die voorheen golden.

Volgens de tekst van de Grondwet geldt het recht van verzet alleen wanneer er geen andere rechtsmiddelen beschikbaar zijn. Deze zin is een andere bekentenis dat de bepaling zinloos is. Zolang er rechtbanken zijn waar men mogelijk een rechtszaak kan aanspannen, zelfs als dat feitelijk niet mogelijk is, zal de staat beweren dat de zaak van het verzet niet bestaat. In gewoon Engels betekent dat nooit. Er is geen recht op verzet door de staat, er zijn hooguit daden van citoyens of zelfs staatsambtenaren die hun juridische mening willen afdwingen tegen een autoriteit die zij beschuldigen van afvalligheid van de voorheen geldende rechtsorde. Zolang de staat met zijn rechtsorde bestaat, heeft men het recht om een rechtszaak te stoppen en vervolgens voor de rechtbanken van die staat te procederen. Dit is waar het recht op verzet van artikel 20, lid 4, op neerkomt.

De grondwettelijke garantie van artikel 20, lid 4, is een witte zalf van de staat; het beroep op het recht van verzet door de burgers is een uiting van een subjectief bewustzijn dat zelfs een revolutie door de wet geregeld wil zien. Een soort maatschappijopbouwende mentaliteit, zoals ook zichtbaar is in de kunstmatige juridische interpretatie van de soevereiniteit op het gebied van het buitenlands

beleid, die zogenaamd wordt opgelost zodra er een vredesverdrag is. De soevereiniteit van een staat op het gebied van het buitenlands beleid kan door een verdrag worden afgekondigd als het in reële beleidstermen bestaat, maar een verdragstekst zal nooit tot soevereiniteit leiden.

Buitenlandse politieke soevereiniteit behoort niet tot het rechtsgebied dat elke staat, of die nu totalitair of democratisch is, moet reguleren en dat ook doet, zoals koopovereenkomsten, gebruiksovereenkomsten, het strafrecht, alle dingen van het dagelijks leven. Buitenlandse soevereiniteit komt uit de sfeer van de politieke macht, je neemt soevereiniteit omdat je het kunt, of niet.

Het recht op verzet wordt duidelijk beantwoord door de regering, de staat en de reguliere media: Bijvoorbeeld, in de Tagesschau onder de kop "Met de basiswet naar omverwerping? Radicale activisten beroepen zich steeds weer op het recht om zich te verzetten. Zelfs "Corona-critici" beweren dat men de overheid wettelijk kan omverwerpen. Maar wat zegt artikel 20 van de Basiswet precies? "We gooien onze regering legaal omver," verkondigt YouTuber Hagen Grell, en Ken Jebsen roept op tot verzet tegen de regering op zijn website." Vervolgens stelt Tagesschau na enkele argumenten: "Dus een geval van het recht op verzet krachtens artikel 20, lid 4, is op dit moment helemaal niet in zicht. Dit betekent echter niet dat de burgers moeten instemmen met alle verboden en alle maatregelen moeten aanvaarden. Ze kunnen aantonen, zij het onder voorwaarden, en ze kunnen zich verzetten tegen onwettige maatregelen in de rechtbank. Dat is te zien: De grondwettelijke orde is niet in gevaar.

De Tagesschau betoogt dus precies zoals hierboven uitgelegd.

Maar: in de tussentijd zijn er activiteiten die in de categorie van artikel 20, lid 4, zouden kunnen vallen. Drie voorbeelden:

1. In een opruiende brief in de Bild-Zeitung roept Wolfram Henn, humane geneticus en lid van de Ethische Raad, tegenstanders van coronavaccinatie op om af te zien van noodmaatregelen in geval van ziekte. "Wie de inenting wil weigeren, moet ook voortdurend een document met de inscriptie bij zich dragen. Ik wil niet gevaccineerd worden! Ik wil de bescherming tegen de ziekte aan anderen overlaten! Ik wil, als ik ziek word, mijn intensive care bed en ventilator aan anderen overlaten."

De helft van de 26 leden van de Ethische Raad wordt voorgedragen door de regering en de andere helft door het parlement en benoemd door de voorzitter van de Duitse Bondsdag. Het is dus een instelling met overheidszijde.

2 De directeur van het Instituut voor de Duitse Economie, Michael Hüther, eist gevolgen voor

tegenstanders van een Corona-vaccinatie in het Handelsblatt. "Daarom moet worden onderzocht of vaccinatieweigeringen kunnen worden gesanctioneerd vanwege de externe effecten die voortvloeien uit hun gedrag door geen verzekeringsdekking te hebben in het geval van een Covid 19-ziekte". Hütter omschrijft weigering van vaccinatie niet alleen als niet-solidair gedrag, omdat vaccinatieweigeringen in geval van ziekte enorme kosten voor het grote publiek met zich meebrengen. Het is daarom gerechtvaardigd om tegenstanders van vaccinatie uit het solidaire financieringsprincipe te halen, zei hij. "Natuurlijk kan dit voorlopig alleen in de wettelijke ziektekostenverzekering". En ja, het is een gedeeltelijke afwijking van het solidariteitsbeginsel. Maar dit wordt tegengewerkt door het beschermend belang van de solidariteitsgemeenschap tegen overmatig gebruik".

Het Instituut voor de Duitse Economie is een spreekbuis voor werkgevers. De sponsorverenigingen zijn het Verbond van Duitse Werkgeversverenigingen en de Federatie van Duitse Industrieën. Het is een essentiële instelling van de samenleving.

Zo komen uit het midden van de staat en een essentiële vereniging voorstellen die een originele nazi-ideologie zijn.

Ik ben niet bevriend met nazi-vergelijkingen, maar in deze gevallen gaat het niet om een verregaande gelijkenis, maar om een identiteit van de nazi-ideologie en van de genoemde argumenten. Het is nog steeds een poging om nieuwe regels in te voeren in de lijn van die ideologie.

Artikel 1 lid 1 van de Basiswet luidt: De waardigheid van de mens is onschendbaar. Het is de plicht van alle overheidsautoriteiten om dit te respecteren en te beschermen.

Het feit dat artikel 1 zo luidt was de bewuste reactie op de minachting voor de mens van de nazi's in de 2e wereldoorlog. In een racistische ideologie van uitroeiing werd het massaal doden van mensen op een zogenaamd wetenschappelijke basis als "het leven onwaardig" aangemerkt.

En nu mag men zeggen dat de selectie op de ventilator al een goed idee zou zijn? Degenen die niet gevaccineerd willen worden, moeten toch vrijwillig sterven in geval van twijfel? Dat is anti-constitutioneel. Met dergelijke ideeën wordt men benoemd tot lid van de Duitse Ethische Raad? Als lid van de Duitse Ethische Raad kunt u pissen op artikel 1 van de Basiswet? En op de Eed van Hippocrates?

Om te berekenen hoeveel gehandicapten en asociale mensen het publiek kosten, geldt dat aan

gezonde Arische gezinnen kan worden gegeven, was de oorspronkelijke nazi-ideologie en de basis van de Aktion T4 om de erfelijk zieke nakomelingen en de zogenaamde asociale uit te roeien. De evaluatie van het menselijk leven volgens kosten-batenanalyse en sociale wenselijkheid kan goed passen bij een werkgever, maar het is nazi-ideologie en anticonstitutioneel. Met dergelijke ideeën kan men directeur worden en blijven van het Instituut voor de Duitse Economie?

Michael Hüther heeft zijn opvatting over de mens nog niet volledig ontwikkeld. De tegenstanders van de vaccinatie zijn echter slechts een groep van de asociale tegenstanders. Maar er zijn veel meer kostenintensieve onderwerpen die onze ziekenhuizen verstoppert. Waarom zouden we rokers niet laten betalen voor hun eigen dure kankerbehandeling? Het is hun eigen schuld! Een goedkoop schot om ze te laten inslapen zou economischer zijn! Waarom laten we mensen met overgewicht niet betalen voor hun eigen rug- en heupoperaties, die hun eigen schuld zijn? Moeten we ze zelfs behandelen? Het zijn toch geen waardevolle werkers? Ze kosten alleen maar, maar brengen niet genoeg op in de schatkist. Waarom ontkennen we niet dat mensen die niet genoeg intensieve zorg hebben verleend voor hart- en vaatproblemen op hun oude dag? Dat hadden ze zelf kunnen voorkomen, met een goed fitnessprogramma!

En dan zijn er nog de stille marsen. Hun deelnemers houden zorgvuldig een afstand van 1,5 m, lopen plichtsgetrouw met maskers, vlaggen en spandoeken zijn niet toegestaan. Er zijn niet eens gezongen. De demonstranten zijn de nerds onder de demonstranten, wat zij leveren is bij wijze van spreken de ergste Gandhi-imitatie. Agressief pacifistisch met de nabijheid van vreedzaam terrorisme, net als deze spectaculaire fanaticus van geweldloosheid.

Zoals we allemaal weten, moest de grote augustus-demonstratie in Berlijn worden afgebroken door de politie, die er erg verdrietig over was. De politie heeft de demonstranten eerst samengepakt, zodat ze geen afstand konden houden en bovendien werd de verplichting om maskers te dragen niet nageleefd. Dus de demonstratie werd afgebroken.

De stille marsen zijn heel anders, maar ze zijn nog steeds verboden. Rechtvaardiging: Omdat ze tegen het overheidsbeleid zijn. Ze zijn dus een experiment op de regeringen die trouw zijn aan de grondwet. De demonstranten houden zich aan alle regels. Helpt het? Nee. Dat bewijst dat het niet gaat om het naleven van de regels, maar om het stopzetten van demonstraties die niet zijn goedgekeurd. Wat niet alleen een overtreding kan worden genoemd, maar ook een aanval op de grondwettelijke orde.

Het zijn drie aanvallen op de constitutionele orde die, als ze door KenFM worden geuit, zouden

leiden tot een orkaan van verontwaardiging en, minuten later, tot het onmiddellijk blokkeren van alle KenFM-kanalen.

Nu we het er toch over hebben, het schrappen van de internetkanalen van verschillende alternatieve media is een verder bewijs van de aantasting van de grondwettelijke orde. De vrijheid van meningsuiting, die via YouTube wordt opgeschort, is "bij uitstek constitutief voor de democratie", aldus het Federale Constitutionele Hof. Het feit dat het Duitse parlement en de Duitse regering hier niet regulerend optreden in de zin van artikel 5, maar de censuur door de vingers zien, is een alarmsignaal.

Zullen de Duitse rechtbanken, de Duitse ambtenaren, de Duitse politici, de regeringen en de Tagesschau nu hun krachten bundelen in de zin van artikel 20, lid 4, om een einde te maken aan de afschaffing van de grondwettelijke orde die in de beschreven gevallen aan de gang is?

Of zullen de Ethische Raad en de Tagesschau binnenkort juist pleiten voor de invoering van de ethisch gekwalificeerde hand die de ventilator uitschakelt bij tegenstanders van vaccinatie- en coronamaatregelen?

En wie wordt er dan op grond van artikel 20, lid 4, opgeroepen om de grondwettelijke orde te herstellen?

Bronnen:

1. <https://www.bpb.de/politik/hintergrund-aktuell/269874/notstandsgesetze>
2. <https://www.bpb.de/nachschlagen/lexika/recht-a-z/23253/widerstandsrecht>
3. <https://www.youtube.com/watch?v=S-2LksKTYHE>
4. <https://www.hsozkult.de/review/id/reb-26609>
5. <https://www.spiegel.de/politik/deutschland/deutschland-bnd-chef-gehlen-plante-staatsstreich-a-195690.html>
6. <https://www.faz.net/aktuell/politik/die-gegenwart/die-rote-kapelle-rote-agenten-unter-uns-13986283.html>
7. <https://www.spiegel.de/spiegel/bnd-reinhard-gehlen-liess-hunderte-politiker-von-altnazis-bespitzeln-a-1116120.html>
8. <https://www.bpb.de/dialog/netzdebatte/246570/deutschland-und-der-ausnahmestandard>
9. https://www.deutschlandfunk.de/notstandsgesetze-vor-52-jahren-alte-debatte-mit-relevanz.724.de.html?dram:article_id=477649
10. <https://www.bpb.de/politik/hintergrund-aktuell/269874/notstandsgesetze>

11. <https://www.tagesschau.de/faktenfinder/grundgesetz-widerstandsrecht-101.html>
12. <https://www.n-tv.de/panorama/Impfgegner-sollen-auf-Beatmung-verzichten-article22246339.html>
13. <https://www.rtl.de/cms/medizinethiker-wolfram-henn-impfgegner-sollen-auf-beatmungsgeraet-und-intensivbett-verzichten-4671725.html>
14. <https://www.handelsblatt.com/meinung/gastbeitraege/gastkommentar-wir-sollten-pruefen-ob-impfverweigerer-den-versicherungsschutz-bei-einer-corona-erkrankung-verlieren/26717742.html?ticket=ST-16758207-DebjDxXTt97wQuAccv9h-ap2>
15. <https://www.aerzteblatt.de/archiv/138548/Oeffentlicher-Gesundheitsdienst-II-Instrument-der-NS-Rassenpolitik>

+++

De boeken "Im Auftrag der Eliten" van Dirk Pohlmann en "Überwachtes Deutschland" en "Verfassungswidrig" van Josef Foscipoth worden in dit verband aanbevolen.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om dit artikel te publiceren.

+++

Beeldbron: r.classen/ shutterstock

+++

KenFM streeft ernaar een breed spectrum aan meningen te presenteren. Opinie-artikelen en gastpresentaties hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over andere manieren om ons te ondersteunen vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ondersteunen met Bitcoins.

18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK

BitCoin-adres: